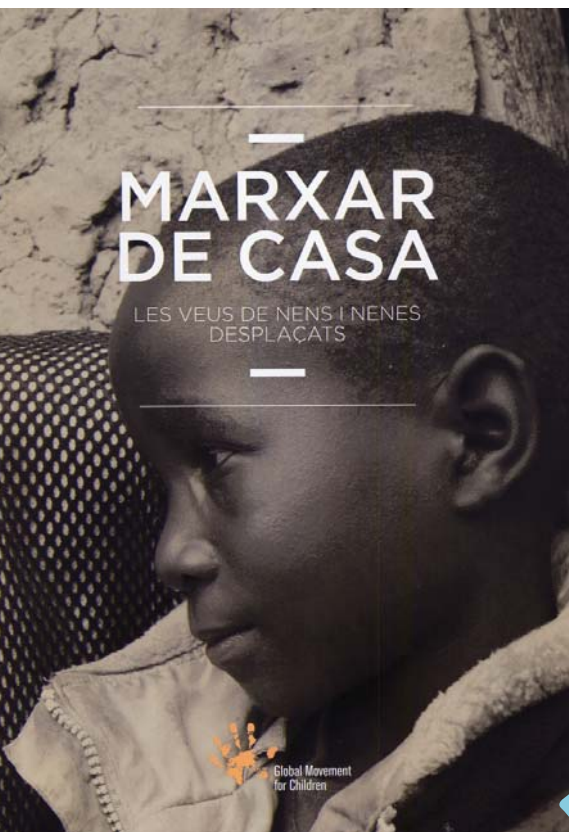

'Marxar de casa. Les veus de nens i nenes desplaçats'

Un informe elaborat per Save the Children per al Moviment Mundial en Favor de la Infància dóna veu a nens i nenes desplaçats i aporta una sèrie de recomanacions per contribuir a protegir i donar suport a aquests infants

TEXT: Save the Children / Protagonistes, ja!

FOTO: Portada de l'informe 'Marxar de casa. Les veus de nens i nenes desplaçats'

Per tal d'apropar-se a la realitat dels milions de nens i nenes que a tot el món es desplacen, amb vistes a la celebració a Barcelona de la Conferència Internacional sobre Moviments Migratoris Infantils del 5 al 7 d'octubre de 2010, el Moviment Mundial en Favor de la Infància va encarregar l'elaboració d'un informe per tal d'analitzar els impactes dels desplaçaments en els nois i les noies.

L'informe *Marxar de Casa. Les veus de nens i nenes desplaçats* dóna veu als protagonistes d'aquesta realitat i posa de manifest els riscos als quals s'enfronten, les expectatives que tenen, alhora d'analitzar les veritables causes que tenen aquests infants per marxar de casa. El document conclou amb una sèrie de conclusions i recomanacions basades en les peticions i testimonis d'aquests nens i nenes.

L'informe ha estat produït per Save the Children Regne Unit i ha comptat amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya. El document s'ha elaborat a partir de les investigacions recents i la feina de diferents agències internacionals i acadèmics, com Save the Children, Terre des Hommes, PLAN, UNICEF, el Moviment Africà dels Nens i Joves treballadors (MAEJT), el Development Research Centre on Migration, Globalisation and Poverty de la Universitat de Sussex, Globalisation and Poverty, i el treball de Najat M'jid, relatora especial de l'ONU sobre el tràfic d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia.

L'informe *Marxar de Casa. Les veus de nens i nenes desplaçats* està disponible en català, castellà i anglès al web del Moviment Mundial en Favor de la Infància, www.gmfc.org.

L'informe 'Marxar de Casa. Les veus de nens i nenes desplaçats' ha estat impulsat pel Moviment Mundial en Favor de la Infància i produït per Save the Children amb el suport de la Generalitat de Catalunya. L'informe està disponible en català, castellà i anglès al web del GMC, 'www.gmfc.org'.

Faria que els nens i nenes poguessin tornar a l'escola. Donaria feina als seus pares perquè no hagin de fer-los treballar o anar a pidolar... L'educació és l'única forma d'aconseguir coses bones... si no, els problemes no desapareixeran...

[Testimoni d'un noi de 15 anys que viu al carrer, recollit a l'informe 'Marxar de casa. Les veus de nens i nenes desplaçats']

'MARXAR DE CASA. LES VEUS DE NENS I NENES DESPLAÇATS' CONCLUSIONS I RECOMANACIONS

Amb aquest informe, hem intentat donar veu als milions de nens i nenes que es mouen pel món, lluny de casa seva. També hem intentat analitzar tots els efectes positius i negatius que aquest desplaçament pot suposar en la vida d'aquests nens i nenes.

Per molts d'aquests nens i nenes desplaçats, el fet de marxar de les comunitats on van néixer i créixer va lligat a les promeses de poder viure millor, fugir de la pobresa, dels abusos, de la violència o dels conflictes o a l'oportunitat d'accedir a llocs de treball, educació i serveis bàsics. Però molts d'aquests nens i nenes també s'enfronten a grans riscos i perills al llarg del camí.

Escotar i donar una resposta a tot allò que aquests nens ens expliquen sobre les raons per les quals marxen de casa, sobre les seves experiències recurrents diferents països, travessant mars i fronteres i sobre què esperen trobar al final del viatge és vital si volem trobar una manera de protegir-los millor de tots aquests riscos.

Les experiències que ens expliquen les moltes veus d'aquest informe deixen clar que les respostes actuals per tractar amb el fenomen de la immigració infantil no són les adequades i que la majoria d'aquests nens i nenes no reben l'ajuda i la protecció a què tenen dret.

1er. Els punts de vista, les experiències i les recomanacions dels nens i nenes s'han de tenir en compte i han de ser part essencial de totes les respostes per protegir-los.

2on. Les estratègies actuals, simplement centrades en evitar que els nens i nenes marxin de les seves comunitats, són inadequades. S'ha de treballar per eradicar les causes principals que fan

que aquests nens decideixin emigrar. Per exemple, una bona mesura seria oferir-los suficients oportunitats per rebre una educació o protegir-los de la violència i els maltractaments sense que hagin de moure's de les seves comunitats. També cal proporcionar-los informació sobre què significa emigrar, de manera que tant ells com les seves famílies puguin prendre decisions més informades.

3er. Els nens i nenes, especialment els que ho fan sols, són especialment vulnerables quan es desplacen. Cal proporcionar serveis d'assistència i protecció a aquests nens i nenes, però assegurant-nos que no semblin restrictius o amenaçadors.

4rt. Un cop al país o la ciutat de destí, no s'hauria de criminalitzar els nens i nenes pel seu estatus d'immigrants. Els que siguin víctimes de l'explotació o del tràfic de persones s'haurien de considerar víctimes en lloc de criminals, i haurien de poder tenir accés a l'ajuda que necessiten. Un menor mai no hauria d'acabar detingut o en una situació que s'hi pugui equiparar pel sol fet que sigui un immigrant.

5è. Els programes d'ajuda i protecció dels nens i nenes desplaçats haurien de garantir l'accés a l'educació i la sanitat, protecció, una feina digna per als nens i nenes que estiguin en edat de treballar i atenció familiar per als nens que necessitin ajuda alternativa. En arribar a un nou destí, els nens desplaçats haurien de tenir els mateixos drets i poder accedir als mateixos serveis que els habitants de tota la vida.

6è. Quan un menor travessa una frontera, no s'ha de convertir en una persona sense nacionalitat. Caldria que els països les fronteres dels quals acostumen a creuar

nens i nenes es posessin d'acord en una sèrie de processos, com la determinació de la nacionalitat, i que instaurin registres de naixements.

7è. Moltes polítiques i intervencions tendeixen a centrar-se en tornar el menor al seu lloc d'origen, i és possible que no sigui la millor opció per a molts d'ells. Per a molts dels nens i adolescents que han decidit emigrar, el millor seria ajudarlos a integrar-se als seus nous llocs de residència. Els interessos del menor sempre haurien de ser el factor més important.

8è. El procés de retorn als llocs d'origen mai no s'hauria de produir sense una avaluació completa de la situació de cada menor, de les famílies i de la situació amb què possiblement es trobaran quan tornin a casa. Tant els nens com les nenes haurien de rebre assistència a llarg termini i adequada a les seves necessitats concretes, que els ajudi a reintegrar-se i a superar barreres com l'estigmatització que sofreixen quan tornen a les seves comunitats d'origen.

9è. Fins i tot quan representi una opció adequada, el retorn a casa mai no s'hauria de convertir en una experiència traumàtica pels nens i nenes, i no hauria d'equivaldre a una deportació.

10è. El paper de les associacions infantils i les xarxes de suport creades i dirigides per nens i adolescents, mitjançant les quals aquests nens i nenes ajuden d'altres nens desplaçats a protegir-se i a millorar les seves perspectives d'integrar-se, s'ha de reconèixer i ha de tenir el suport dels governs locals i nacionals, les agències de l'ONU i la societat civil i les comunitats locals.